

اغراض دنیوی و ریاست طلبی مانع از آن شد که صحابه پیغمبر(ص) حقایق را درست درک کنند

یک عضو هیئت علمی جامعة المصطفی(ص) العالمية در مورد برخورد ناشایست تابعین و صحابه با امام حسن (ع) گفت: اغراض دنیوی و ریاست طلبی ها مانع از آن شد که صحابه پیغمبر(ص) حقایق را درست درک و اجرا کنند، لذا مسیر خلافت منحرف شد.

یک عضو هیئت علمی جامعة المصطفی(ص) العالمية در مورد برخورد ناشایست تابعین و صحابه با امام حسن (ع) گفت: اغراض دنیوی و ریاست طلبی ها مانع از آن شد که صحابه پیغمبر(ص) حقایق را درست درک و اجرا کنند، لذا مسیر خلافت منحرف شد.

حجت الاسلام والمسلمین محسن غرویانی عضو هیئت علمی جامعة المصطفی(ص) العالمية در گفتگو با خبرنگار مهر در مورد اینکه چرا امام حسن(ع) به عنوان کریم اهل بیت(ع) مطرح است گفت: یکی از صفات معروف و ماندنی امام حسن مجتبی(ع) در تاریخ همین است که ایشان اهل اطعام و بذل و بخشش بودند و به فقرا رسیدگی می کردند.

وی افزود: منزل ایشان مأمن و پناهگاهی برای کسانی که مشکل زندگی داشتند بود. از این جهت ایشان تا جایی که در توانشان بود از فقرا و مستمندان دستگیری می کردند. وجه تسمیه کریم اهل بیت برای ایشان این صفات که عرض کردم بود.

این استاد حوزه و دانشگاه در مورد اینکه مهمترین رویدادهای تاریخی دوران کودکی امام حسن(ع) در زمان حیات پیامبر(ص) چه بود هم بیان داشت: مهمترین اتفاقات یکی این بود که ایشان برادر بزرگتر امام حسین (ع) بودند و پیامبر(ص) به هردو عنایت ویژه ای داشتند نوه پیامبر(ص) محسوب می شدند و پیامبر(ص) با حسنین بازی می کرد و امام حسن(ع) و امام حسین (ع) را با نام حسن صدا می زد زیرا امام حسن از امام حسین(ع) بزرگتر بود؛ یعنی ایندو را حسنین نامگذاری کردند.

وی یادآور شد: علاقه شدید و وافر پیامبر(ص) نسبت به این دو برادر در تاریخ ثبت شده است. این دو فرزندان حضرت زهرا(س) بودند از این جهت محبت پیامبر(ص) به حضرت زهرا(س) زیاد بود طبیعی است که نسبت به فرزندان ایشان هم محبت زیادی داشت.

عضو هیئت علمی جامعة المصطفی(ص) العالمية ابراز کرد: پیامبر اکرم(ص) در مورد این دو برادر سفارش زیاد داشتند و اینکه این دو برادر در دامان پیامبر(ص) می نشستند و بازی می کردند و به اصطلاح از سر و کول پیامبر(ص) بالا می رفتند. کسانی که شاهد این منظره بودند می خواستند این دو کودک را از این کار منع کنند ولی پیامبر(ص) می فرمود منعشان نکنید بگذارید بازی کنند؛ این دو مورد علاقه شدید من هستند. محبت پیامبر(ص) نسبت به این دو بزرگوار در تاریخ ثبت شده است.

حجت الاسلام غرویانی گفت: در تاریخ زندگی امام حسن(ع) صلح ایشان با معاویه معروف شده است. کتابهای زیادی در این مورد نوشته شده است. حکمت این صلح این بوده که جامعه وضعیت جنگ را نداشت و ایشان با سیاست و درایت خودشان تشخیص دادند که فعلاً باید آتش بس اعلام کرد و صلح کرد؛ تا زمینه برای قیام امام حسین(ع) در مردم مهیا شود.

حجت الاسلام غرویانی در مورد اینکه این حدیث متواتر "الحسن و الحسین سیدا شباب اهل الجنة" که از سوی اهل سنت و شیعه نقل شده و حدیث معتبری است چرا با این وجود صحابه و تابعین برخورد شایسته مقام ولایت این دو امام را نداشتند هم تصریح کرد: مسائل سیاسی و حزبی و اغراض مادی و دنیوی و حب ریاست در آن زمان باعث شد که بسیاری از حقایق کتمان شود؛ همان طوری که حدیث غدیر هم در کتب اهل سنت ذکر شده این حدیث هم "الحسن و الحسین سیدا شباب اهل الجنة" هم به تواتر رسیده ولی محبت شدید به یک چیز انسان را کر و کور می کند.

وی با تأکید بر اینکه اغراض دنیوی و ریاست طلبی ها مانع از آن شد که صحابه پیغمبر(ص) حقایق را درست درک و اجرا کنند گفت: لذا مسیر خلافت منحرف شد.